

СХВАЛЕНО
Вченою радою
ПЗВО «МКУ імені Пилипа Орлика»
протокол № 2
від 27 вересня 2023 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказом ректора
ПЗВО «МКУ імені Пилипа Орлика»
від 7 вересня 2023 р. за № 22
Наталія СВДОКИМОВА

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок присвоєння вчених звань науковим і
науково-педагогічним працівникам Приватного
закладу вищої освіти «Міжнародний класичний
університет імені Пилипа Орлика»

м. Миколаїв
2023 рік

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення про порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам складене на основі Закону України «Про вищу освіту», Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 14 січня 2016 р. № 13 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 03 лютого 2016 р. за № 183/28313), Змін до Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 06 лютого 2017 р. № 174 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 22 лютого 2017 р. за № 245/30113), Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України 24 січня 2013 р. № 48 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 26 березня 2013 р. № 488/23020), Положення про підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників ПЗВО «Міжнародний класичний університет ІМЕНІ Пилипа Орлика» і визначає порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам Приватного закладу вищої освіти «Міжнародний класичний університет імені Пилипа Орлика» (далі – Університет).

2. ОСНОВНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ АБО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

2.1. Вчене звання професора присвоюють працівникам закладів вищої освіти, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) стаж роботи не менш як 10 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (одного закладу вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою. Для наукових працівників, які займаються науково-педагогічною діяльністю, стаж роботи може становити не менше п'ятнадцяти років на посадах наукових та науково-педагогічних працівників;

4) які мають:

навчально-методичні та наукові праці, які опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of

Science, та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або є (чи були) керівниками/виконавцями проєктів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують. Строк стажування працівників рекомендується не менше 150 год (5 кредитів ECTS);

б) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти.

2.2. Вчене звання професора присвоюється працівникам закладів вищої освіти, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, яким не присуджено ступінь доктора наук, але:

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) стаж роботи не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають:

навчально-методичні та наукові праці, які опубліковані у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, у тому числі не менше чотирьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та які не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є

перекладами з інших мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують.

Строк стажування працівників рекомендується не менше 150 год (5 кредитів ECTS);

б) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук).

2.3. Вчене звання **професора** присвоюється діячам культури і мистецтва, педагогічна діяльність яких відповідно до навчального плану передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця, та:

1) стаж роботи не менш як 10 навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

2) які удостоєні відповідно почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) яким присвоєно вчене звання доцента;

4) які мають:

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів;

в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі роботи, що використовуються у педагогічній діяльності;

наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних

наукових виданнях інших держав;

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти;

б) які особисто підготували не менше п'яти осіб, удостоєних почесних звань України, або лауреатів міжнародних та державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

2.4. Вчене звання **доцента** присвоюється працівникам закладів вищої освіти, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, які здійснюють науково-педагогічну діяльність, та:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) стаж роботи не менше ніж 5 навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

3) які мають:

навчально-методичні та наукові праці, які опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше однієї публікації у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

4) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС.

Строк стажування працівників рекомендується не менше 150 год (5 кредитів ECTS);

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти.

2.5. Вчене звання **доцента** присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких відповідно до навчального плану передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця, та:

1) стаж роботи не менше ніж 5 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

2) які удостоєні відповідно почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) які мають: стаж роботи не менше як рік після удостоєння зазначеного почесного звання; значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів; в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів; у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі праці, що використовуються у педагогічній діяльності; наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країн, які входять до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти;

5) які особисто підготували не менш як трьох лауреатів міжнародних або державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

2.6. Вчене звання **старшого дослідника** присвоюється працівникам закладів вищої освіти або наукових установ, зарахованих на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які мають:

стаж наукової роботи не менш як 5 років на посаді старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, головного наукового співробітника, доцента, професора, заступника завідувача (начальника) та завідувача (начальника) науково-дослідним відділом (відділенням, сектором, лабораторією), завідувача кафедри, призначені на посади ректора, проректора з наукової роботи, директора, заступника директора з наукової роботи, вченого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року;

наукові праці, опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше

двох публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проєктів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах.

2.7. Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

3. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ АТЕСТАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ВЧЕНОЮ РАДОЮ УНІВЕРСИТЕТУ

3.1. Атестація здобувачів вчених звань професора і доцента, які провадять наукову, навчально-методичну і виховну роботу в Університеті, у тому числі закладі післядипломної освіти, здійснюється на кафедрі, на якій вони працюють. При цьому профіль науково-педагогічної роботи здобувача повинен відповідати основному напрямку діяльності відповідної кафедри. Якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, то у рішенні щодо присвоєння вченого звання вказується основний курс, який він викладає.

3.2. Розгляд атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань здійснюється Вченою радою Університету за висновком кафедри, відповідного наукового підрозділу Університету чи наукової установи; рекомендацією науково-методичної комісії відповідного структурного підрозділу Університету.

3.3. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі відповідного структурного підрозділу Університету має передувати проведення відкритої лекції чи семінарського (практичного) для студентів відповідного напрямку підготовки (спеціальності) за умови присутності на ній не менше трьох викладачів кафедри, які готують і підписують рецензію на заняття.

3.4. На засіданні кафедри у присутності не менше ніж двох третіх членів

кафедри заслуховуються звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача та результати проведення відкритої лекції.

Кафедра за результатами розгляду атестаційних матеріалів:

3.5. готує висновок, яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін, якість друкованої продукції, відповідність здобувача заявленому вченому званню, і передає секретарю вченої ради структурного підрозділу Університету. Зібрані матеріали на рівні структурного підрозділу Університету дійсні протягом чотирьох місяців;

- рекомендує здобувачеві вченого звання доопрацювати атестаційні матеріали. Рішення кафедри приймається більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів кафедри).

Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань відповідним структурним підрозділом Університету регламентується цим Положенням. Згідно з регламентом Вченої ради Університету, атестаційні матеріали з пропозиціями вченої ради відповідного структурного підрозділу щодо присвоєння вчених звань передаються здобувачем до секретаріату Вченої ради за 10 робочих днів до засідання Вченої ради Університету.

3.6. Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань на засіданні Вченої ради щодо присвоєння вчених звань професора, доцента і старшого дослідника в Університеті, у тому числі закладі післядипломної освіти, визначається Вченою радою.

3.7. Вчений секретар після прийняття Вченою радою рішення про присвоєння здобувачу вченого звання протягом 15 днів готує атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог розділу IV «Порядок оформлення атестаційної справи» цього Положення та надсилає її до Міністерства освіти і науки України.

3.9. Вчена рада на запити Міністерства освіти і науки України надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

3.10. На рішення Вченої ради про присвоєння чи відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців з дня прийняття відповідного рішення Вченою радою може подати апеляцію до Вченої ради або до Міністерства освіти і науки України.

У разі надходження апеляції до Вченої ради формується склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення щодо створення апеляційної комісії та затвердження її складу приймає Вчена рада. Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

3.11. На підставі висновку апеляційної комісії Вчена рада приймає рішення про задоволення або про відмову у задоволенні апеляції. Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то Вчена рада може прийняти рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до Міністерства освіти і науки України атестаційну справу здобувача вченого

звання.

4. ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ АТЕСТАЦІЙНОЇ СПРАВИ

4.1. Атестаційна справа здобувача вченого звання, який працює в Університеті, складається з таких документів:

1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання, який працює в Університеті;

2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом вченого секретаря Вченої ради і скріплена печаткою Університету;

3) копія свідоцтва про зміну імені чи прізвища, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені чи прізвища);

4) витяг з протоколу засідання кафедри і витяг з протоколу науково-методичної комісії ради відповідного структурного підрозділу;

5) витяг з протоколу засідання кафедри про обговорення відкритого заняття (лекція, семінарське / практичне заняття);

6) рішення Вченої ради щодо присвоєння вченого звання;

7) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), документів про удостоєння відповідного почесного звання або інших нагород (для діячів культури і мистецтва), засвідчені підписом вченого секретаря Вченої ради та скріплені печаткою Університету;

8) протокол засідання лічильної комісії;

9) список навчально-методичних та наукових праць;

10) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий (не нижче В2) рівень володіння іноземною мовою;

11) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду і звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

12) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у закладах вищої освіти III-IV рівня акредитації, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах;

13) для претендентів на присвоєння вченого звання старшого дослідника – автореферат доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), копії наукових праць за останні три роки.

4.2. Якщо особа виконує роботу за закритою тематикою, атестаційна справа здобувача вченого звання комплектується нетаємними документами.

5. ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ ТА ВИДАЧІ АТЕСТАТІВ

5.1. Після затвердження, відповідно до законодавства, атестаційною колегією Міністерства освіти і науки України рішень вчених рад про присвоєння вчених звань Міністерство освіти і науки України виписує і видає

атестати за зразком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 656 (зі змінами).

5.2. Атестат, виданий Міністерством освіти і науки України, є документом, який засвідчує рівень професійної кваліфікації науково-педагогічного, наукового працівника при вирішенні питань зайняття ним відповідної посади та оплати його праці. Інформація про серію та номер атестата про вчене звання заноситься Міністерством освіти і науки України до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

5.3. Оформлення атестатів здійснюється протягом двох місяців після прийняття рішення атестаційною колегією Міністерства освіти і науки України.

5.4. Атестати видаються вченому секретарю Вченої ради Університету або іншій відповідальній особі за його дорученням для вручення їх працівникам, яким присвоєні вчені звання.

5.5. У випадку втрати, знищення або пошкодження виданого атестата про присвоєння вченого звання видається дублікат атестата з новим порядковим номером. Дублікат оформляється у повній відповідності до раніше виданого атестата.

У разі зміни працівником прізвища, імені, по батькові (так само як і зміни кафедри, галузі професійної діяльності) виписаний атестат обміну і переоформленню не підлягає.

5.6. Особи, які отримали атестати про вчені звання до набрання чинності Порядку затвердження рішень про присвоєння вчених звань, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 656, і отримують надбавку за вчене звання у розмірі, меншому за граничний розмір, за бажанням мають право пройти переатестацію з 01 січня 2017 р. відповідно до порядку, встановленого Міністерством освіти і науки України. Результати переатестації працівників враховуються керівниками закладів вищої освіти (наукових установ) під час встановлення доплат за вчене звання в межах фонду заробітної плати.

6. ПОЗБАВЛЕННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

6.1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх Присвоєння. Питання про позбавлення вченого звання розглядається атестаційною колегією Міністерства освіти і науки України:

- у разі надходження до Міністерства освіти і науки України рішення Вченої ради про позбавлення вченого звання;
- за клопотанням Вченої ради, яка надсилала до Міністерства освіти і науки України документи щодо присвоєння вченого звання;
- у разі виявлення Міністерством освіти і науки України порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань;
- відповідно до рішення суду.

6.2. Для вивчення обставин, пов'язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні Вченої ради із числа її членів

утворюється комісія, кількісний та персональний склад якої визначається Вченою радою.

6.3. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до Міністерства освіти і науки України надсилаються такі документи: рішення (клопотання) Вченої ради про позбавлення вченого звання; оригінал протоколу засідання лічильної комісії; копії документів про присвоєння вченого звання; інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.

6.4. Атестаційна колегія Міністерства освіти і науки України, відповідно до законодавства, затверджує рішення Вченої ради про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду. На підставі рішення атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.

6.5. Вчена рада на запити Міністерства освіти і науки України надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.